

usilovala absolvováním kurzů a seminářů DVPP pouhá třetina všech pedagogů, nejnižší hodnoty vykazovalo DVPP učitelů tanečního oboru (17 %). Management škol realizoval DVPP převážně na základě plánů a jeho zpětnovazební funkci zajišťovaly přibližně ¾ škol. DVPP byla věnována rozdílná pozornost, četnost realizovaných vzdělávacích aktivit v některých ZUŠ byla neuspokojivá, činnost managementu škol v této oblasti nebyla systematická a cílená, výsledkem byly případy formálně a stručně zpracovaných plánů DVPP. V subjektech s kvalitně nastaveným systémem DVPP dostávali učitelé prostor k vlastní iniciativě při plánování vzdělávacích akcí a ke sdílení zkušeností (např. interpretační kurzy, oborově zaměřené workshopy, víkendové semináře) i k účelnému využití samostudia. Část škol k plánování dalšího vzdělávání využila nabídku projektů Evropských sociálních fondů cílených na zvyšování profesních znalostí a dovedností (např. efektivní komunikace se žáky, používání moderní prezentační techniky), některé školy pořádaly vlastní workshopy s využitím republikových i mezinárodních kontaktů.

Z analýzy učitelských dotazníků v oblasti školního klimatu byla patrná celková převážující, přibližně 90% spokojenost pedagogů v materiální, vztahové a komunikační oblasti. Ve všech oborech byla zaznamenána zpravidla jednoznačná spokojenost nebo pouze dílčí výhrady k materiálně-technickému vybavení školy, disponování s učebními pomůckami, pracovnímu zázemí apod. Nejvíce zaujímali ve všech aspektech této oblasti spíše záporné stanovisko učitelé literárně-dramatického oboru (okolo 10 %) a podobná situace se projevila i v oblasti vztahové a komunikační (vzájemné respektování, komunikace s vedením a partnerství). Záporné stanovisko v oblasti komunikace s vedením uvedl aspoň jeden učitel ve všech oborech, nejčastěji učitelé výtvarného a literárně-dramatického oboru (cca 8 %). Nižší (70%) byla spokojenost učitelů v oblasti participace na rozhodování a představovala případné bariéry na průřezu všemi obory. Zde uváděli pedagogové jednotlivých oborů v rozmezí mezi 25 až 40 % spíše záporné stanovisko.

4.2

Průběh základního uměleckého vzdělávání

4.2.1 Realizované formy a vzdělávací metody

Hospitační činností ve výtvarném oboru bylo zjištěno, že vzdělávací cíl byl sdělován zcela srozumitelným způsobem adekvátně k věku žáků a složení třídy v největším počtu hodin ve srovnání s ostatními obory. Využité metody práce byly účinné ve vztahu k naplnění stanovených cílů a v naprosté většině se je dařilo plnit rovněž ve výtvarném oboru. V tanečním oboru mnohdy u nejmladších žáků chyběla hravá forma výuky, metody byly méně atraktivní a často nezajímavé. Největší rezervy v naplňování oblasti plnění vzdělávacího cíle byly zjištěny ve výuce literárně-dramatického oboru (graf 22).